



Vonnisnummer <b>2019/ 504</b>
Rolnummer <b>18G011528</b>
Systeemnummer <b>16RG37542</b>
Repertoriumnummer
Notitlenummer parket
Datum van uitspraak <b>15 februari 2019</b>
Naam beklaagden 1. 2.

**Rechtbank van eerste aanleg  
Oost-Vlaanderen,  
afdeling Gent  
strafzaken**

**Vonnis**

kamer G30v

Aangeboden op
Niet te registreren

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN DE BURGERLIJKE PARTIJEN

1) [redacted], wonende te [redacted];

[redacted] wonende te [redacted];

EN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen:

1) [redacted],  
geboren te [redacted] op [redacted], wonende te [redacted],  
[redacted], van Belgische nationaliteit  
630  
beklaagde

2) [redacted],  
geboren te [redacted] op [redacted], wonende te [redacted],  
[redacted], van Belgische nationaliteit  
63A  
beklaagde

De beklagde(n) om zijn/haar/hun verdediging voor te dragen en op conclusie van het openbaar ministerie het vonnis te horen uitspreken over volgende feiten:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A.

De eerste en de tweede

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

bij inbreuk op de artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20§1 al 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning, zoals gewijzigd door het Decreet van 29 maart 2013 houdende wijziging van diverse decreten wat de woonkwaliteitsbewaking betreft, vanaf 11.08.2013

in het pand gelegen te \_\_\_\_\_, kadastraal gekend als \_\_\_\_\_, eigendom van \_\_\_\_\_, geboren te \_\_\_\_\_ op \_\_\_\_\_ en van \_\_\_\_\_, geboren te \_\_\_\_\_ op \_\_\_\_\_ belden wonende te \_\_\_\_\_ ;

een ongeschikte en onbewoonbare woning te hebben verhuurd aan \_\_\_\_\_ en \_\_\_\_\_

te \_\_\_\_\_ in de periode van 07.03.2016 tot en met 13.09.2016 (st. 6)

#### VERMOGENSVOORDEEL : Art. 42 en 43 Bis S.W.B.

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 17.500 euro, zijnde

1. hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,
2. hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
3. hetzij Inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen ( het equivalent bedrag).



## VOORAFGAANDELIJK

De rechtbank stelt vast dat het openbaar ministerie in de dagvaarding overeenkomstig artikel 42 en 43bis van het Strafwetboek een bijzondere verbeurdverklaring van 17.500,00 euro vordert.

De vermelding van de som van 17.500,00 euro betreft een materiële vergissing nu uit de berekening zoals weergegeven in de dagvaarding blijkt dat de vordering betrekking heeft op de verbeurdverklaring van zes maanden huurgeld van 700,00 euro per maand. Dit betreft derhalve het bedrag van 4.200,00 euro in totaal.

Bovendien verduidelijkt het Openbaar Ministerie op de openbare terechtzitting van 21 september 2018 dat naast een geldboete tevens de verbeurdverklaring in hoofde van elke beklaagde wordt gevorderd.

De dagvaarding dient dan ook als volgt te worden verbeterd:

*“De eerste en de tweede beklaagde tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig artikel 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 4.200,00 euro”.*

## STRAFRECHTELIJK

### 1. Felten

#### 1.

De beklaagden zijn eigenaars van de woning gelegen te Het  
betreft een rijwoning, opgebouwd uit een gelijkvloers, een eerste verdieping en een tweede verdieping deels onder zadeldak. Het pand is deels onderkelderd en heeft een achterbouw onder een lessenaardak.

#### 2.

Op 4 augustus 2016 stelde het agentschap Wonen vast dat de woning niet voldeed aan de minimale kwaliteitsvereisten. Het pand behaalde 132 punten op het technisch verslag. Op 13 september 2016 stelde de wooninspecteur vast dat de woning niet voldeed aan de minimale kwaliteitsvereisten. Het gebouw had 33 strafpunten (aantasting van de draagstructuur, indicatie van risico op elektrocutie/ontploffing/brand). De woning had een totaal van 130 punten en was ongeschikt en onbewoonbaar. Op 28 oktober 2016 nam de burgemeester een besluit tot ongeschikt- en onbewoonbaarverklaring van de woning.

De woning werd bewoond door | en  
beiden geïdentificeerd aan de hand van een E-kaart. De huurders overhandigden aan de  
wooninspectie het huurcontract waaruit blijkt dat dit contract werd afgesloten tussen de  
tweede beklagde | en  
| en | (stuk 46), voor de duur van 1 jaar, ingaand op 7 maart 2016  
en met een maandelijkse huurprijs van 700,00 euro. Er werd 700,00 euro huurwaarborg  
betaald.

Op 19 maart 2016 verklaarde | een schriftelijk huurcontract met de tweede  
beklaagde | te hebben. De eigenaar van de woning zou nooit langskomen en  
nooit iets gedaan hebben. De zoon van de eigenaar zou een tweetal keer langs gekomen zijn  
om hen onder druk te zetten teneinde de woning te verlaten. Hij verklaarde op een wachtlijst  
voor een sociale woning te staan.

| verklaarde samen met de eerste beklagde, die haar echtgenoot is, sedert mei  
2014 eigenaar van de woning te zijn. Ze gingen een lening aan om dit huis te kopen en betalen  
deze lening samen af. Op 27 september 2016 zegde ze het huurcontract op en dienden de  
huurders het pand te verlaten op 31 oktober 2016 doch ze bleven er nog tot nieuwjaar in. De  
huurders betaalden onregelmatig, er was sprake van huurachterstal.

Ze verklaarde verder: *"ze hebben het volledige huis kapot gemaakt, om zo een sociale woning  
te krijgen. De vorige huurders hebben er gewoond en alles was in orde. De laatste huurders  
maakten alles kapot. Ik ben nu een aannemer aan het zoeken om de werken te doen (...). Ik  
heb geen flauw idee van de termijn waarop de woning in orde zal zijn. Ik hoop binnen een jaar.  
Misschien moet ik eerst mijn woning in de | verkopen, maar direct verkopen gaat ook  
niet."*

Met stuk 74 werd een aangetekend schrijven voorgelegd waaruit blijkt dat de tweede  
beklaagde op 27 september 2016 de huurovereenkomst met de familie | aangetekend  
opzegde om reden dat er verbouwwerken aan het pand zou worden uitgevoerd.

De eerste beklagde werd terloops het opsporingsonderzoek niet verhoord.

### 3.

Op 25 november 2016 maakte de Wooninspectie haar herstellvordering aan het Parket over.  
Het college van burgemeester en schepenen sloot zich hierbij aan op 5 januari 2017.

Met PV van 20 december 2017 liet de Wooninspecteur aan het Openbaar Ministerie weten  
nog geen melding van volledig herstel te hebben ontvangen, ondanks diverse rappels gericht  
aan de beide beklagden om hen in te lichten omtrent de stand van zaken.

Op 9 februari 2018 stuurde de eerste beklagde | een e-mail naar de  
Wooninspectie met de melding dat hij de woning wou renoveren en er reeds niet-

vergunningplichtige werken werden uitgevoerd teneinde de gebreken weg te werken. Er werd een architect onder de arm genomen.

Op 14 mei 2018 liet de beklaagde weten dat een vergunning zou worden aangevraagd. Op 5 juni 2018 liet architect : de wooninspectie weten hiertoe het nodige te hebben gedaan.

#### 4.

Op 20 juni 2018 ging het Openbaar Ministerie tot dagvaarding van de beklaagden over om te verschijnen op de terechtzitting van 21 september 2018 dewelke aan de beklaagden in persoon werd betekend op 2 juli 2018. De beklaagden lieten verstek gaan op de terechtzitting van 21 september 2018. Op deze terechtzitting stelde de raadsman van de Wooninspecteur dat er nog geen melding van herstel werd gedaan door de beklaagden.

#### 5.

Bij tussenvonnissen van deze rechtbank en kamer op 12 oktober 2018 werden enkele bijkomende onderzoeksdaden bevolen. Hieruit is komen vast te staan dat de eerste beklaagde op 5 juni 2018 een omgevingsvergunning voor het betrokken pand heeft ingediend met name het verbouwen van een eengezinswoning. Op 16 augustus 2018 werd een voorwaardelijke vergunning verleend.

De eerste beklaagde verklaarde vervolgens op 11 december 2018 de volle eigenaar van het onroerend goed gelegen aan de Ijskelderstraat 56 te zijn. Hij huwde in 1994 met de tweede beklaagde onder het stelsel van gemeenschap van goederen. In de incriminatieperiode van 7 maart 2016 tot en met 13 september 2016 woonde hij in de [redacted] terwijl de tweede beklaagde in de [redacted] woonde. Ze woonden apart omwille van problemen met hun zoon. Hij woont sedert januari 2018 opnieuw samen met de tweede beklaagde, hun zoon zit in de gevangenis. Het bankrekeningnummer waarop de huurgelden werden betaald, behoorde aan hem toe en hij inde de huurgelden. De lening van het huis werd met deze bankrekening betaald. De huuropbrengsten werden enkel gebruikt voor de afbetaling van het huis. Sedert januari 2018 wordt de lening door hen beiden betaald en thans zouden grote renovatiewerken aan de gang zijn.

De tweede beklaagde verklaarde op 11 december 2018 dat de bankrekening waarop de huurgelden werden betaald een gemeenschappelijke rekening was en op naam van de beide beklaagden stond. Het geld werd gebruikt voor de afbetaling van het pand. Ze stelt niet overeen te komen met haar man, het feit dat ze samen huizen hebben zou daar niets mee te maken hebben.

#### 6.

Op de terechtzitting van 18 januari 2019 lieten de beklaagden andermaal verstek gaan.

## **2. Beoordeling**

7.

Uit de objectieve vaststellingen van de wooninspecteur en het fotodossier blijkt dat de betrokken woning werd verhuurd en bewoond terwijl deze niet voldeed aan de kwaliteitsvereisten.

Elke beklaagde is blijkens de kadastrale legger eigenaar van het pand. De tweede beklaagde hield zich in met het opstellen van de huurcontracten en onderhield de contacten met de huurders. De eerste beklaagde liet de huurgelden op zijn bankrekening storten en de opbrengst van de huur werd aangewend om de gemeenschappelijke lening van het pand af te betalen. De beide beklaagden hebben derhalve de woning verhuurd.

Ten onrechte verklaarde de tweede beklaagde dat de toestand van de woning te wijten was aan de huurders. De beklaagden hadden immers als verhuurders de plicht om bij aanvang van de huur de woning ter beschikking te stellen overeenkomstig de normen van de Wooncode. Zij zijn bovendien verantwoordelijk voor het in stand houden van de goede staat van het door hen verhuurde goed. Tenslotte stelt artikel 20 van de Wooncode strafbaar wie niet-conforme goederen verhuurt en maakt geen onderscheid in functie van de oorsprong van de schade. Bovendien blijkt uit de verklaring van de huurders dat de beklaagden zich niet bekommerden om de toestand van de woning.

De tenlastelegging komt dan ook bewezen voor in hoofde van elke beklaagde.

## **3. Straftoemeting**

### ***Bestrafing***

8.

De feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

De Vlaamse Wooncode beoogt uitvoering te geven aan het fundamenteel recht op menswaardig wonen (artikel 4 Wooncode). Artikel 23 van de Belgische Grondwet bepaalt dat ieder het recht heeft een menswaardig leven te leiden en dat de wet of het decreet daartoe, rekening houdend met de overeenkomstige plichten, de economische, sociale en culturele rechten waarborgt. Die rechten omvatten onder meer het recht op een behoorlijke huisvesting.

De overheid doet belangrijke inspanningen om dit recht te waarborgen o.m. door sociale huisvesting te organiseren, door minimumkwaliteitseisen voor woningen te bepalen en een wooninspectie op te richten. Grote bedragen gemeenschapsgelden worden daartoe geïnvesteerd.



Van diegenen die met winstoogmerk huizen verhuren, mag verwacht worden dat ook zij inspanningen leveren en zich minstens aan de opgelegde kwaliteitsnormen houden. Zo niet wordt het fundamenteel recht op een behoorlijke huisvesting aangetast, komen mogelijk mensenlevens in gevaar en wordt de gezondheid van doorgaans maatschappelijk kwetsbare huurders schade toegebracht.

De beklaagden moeten beseffen dat zij bij het verhuren niet alleen de lusten maar ook de lasten moeten dragen en hun verantwoordelijkheid moeten nemen.

Bij het bepalen van de geldboete houdt de rechtbank rekening met het financiële motief dat aan de misdrijven ten grondslag ligt.

Een geldboete moet ook van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.

Bovendien moet rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekent voor de gemeenschap een grote kost.

9.

De beide beklaagden lieten verstek gaan op de diverse terechtzittingen waarop deze zaak werd behandeld. De rechtbank kan derhalve niet polsen naar de houding van de beklaagden ten aanzien van de door hen gepleegde feiten.

..... heeft een blanco strafverleden. ..... liep in ons land een veroordeling wegens een verkeersdelict op. Hij liep nog geen veroordeling uitgesproken door een Correctionele Rechtbank op.

10.

Gelet op de inmiddels ondernomen initiatieven door de beklaagden en gelet op het gunstig strafverleden van de beide beklaagden, wordt geen gevangenisstraf opgelegd.

De hierna bepaalde geldboeten komen tegemoet aan het beoogde preventieve en repressieve doel.

#### ***Verbeurdverklaring vermogensvoordeel***

11.

Het openbaar ministerie vordert ten aanzien van de beide beklaagden de bijzondere verbeurdverklaring van het wederrechtelijk verkregen vermogensvoordeel en begroot dit op

4.200,00 euro (zijnde 6 maanden aan een maandelijke huurprijs van 700,00 euro; zoals verbeterd).

Dit bedrag werd door het openbaar ministerie begroot op basis van de maandelijke huurprijs van de woningen.

Overeenkomstig artikel 42, 3° Strafwetboek kunnen de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen worden verbeurdverklaard.

De huurgelden zijn vermogensvoordelen die de beklaagden rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf verkregen.

Het kan principieel niet aanvaard worden dat veroordeelden in het bezit gelaten worden van de voordelen of winsten die zij uit een misdrijf haalden. Misdrijven plegen mag immers niet lonend zijn. Dit zou een verkeerd signaal zijn ten aanzien van burgers en bedrijven die wel de wet naleven, correct handelen en daartoe inspanningen en investeringen doen. Het zou dus ook de geloofwaardigheid van, en het vertrouwen in de overheid ondermijnen.

Nu de verbeurdverklaring een straf vormt en derhalve individueel dient te worden opgelegd, wordt elke beklaagde veroordeeld tot het bedrag van 2.100,00 euro.

### WOONHERSTEL

12. De wooninspecteur vordert de uitvoering van de werken binnen een termijn van 10 maanden na de uitspraak en dat voor het geval de veroordeling niet binnen de opgelegde termijn wordt uitgevoerd, de overtreders worden veroordeeld tot een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging.

Zij vordert dat de rechter zou bevelen dat zij ambtshalve in het opgelegde herstel kan voorzien in het geval de overtreders in gebreke blijft de door de rechter bevolen werken zelf uit te voeren.

Zij vordert dat zij gemachtigd zou worden om de kosten van herhuisvesting in het kader van art. 17bis, §2 zesde lid Vlaamse Wooncode te verhalen op de beklaagden.

Zij vordert eveneens de onmiddellijke uitvoerbaarheid.

### 13.

De wooninspecteur vordert het uitvoeren van renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerken waardoor het pand voldoet aan de minimale kwaliteitsvereisten zoals omschreven in artikel 5

van de Vlaamse Wooncode. Het college van burgemeester en schepenen sloot zich op 5 januari 2017 aan bij de herstellvordering van de wooninspecteur.

De verantwoordelijkheid voor de melding van de uitvoering van een eventueel vrijwillig herstel ligt bij de overtreder. Behoudens bewijs van het tegendeel geldt alleen het proces-verbaal van uitvoering als bewijs van het herstel en van de datum van het herstel (artikel 20bis, §6 Vlaamse Wooncode).

Uit het dossier blijkt niet dat de beklaagden de gevorderde herstelmaatregel uitvoerden. Bij gebrek aan hercontrole kan de rechtbank niet aannemen dat het pand in overeenstemming werd gebracht met de kwaliteitsvereisten.

De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is niet onredelijk. Het herstel zoals gevorderd door de wooninspecteur moet nog steeds worden bevolen.

De termijn van uitvoering van de herstelmaatregelen wordt bepaald op 10 maanden na uitspraak van dit vonnis. De beklaagden moeten de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen tijdig bij aangetekende brief of bij afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte brengen van de uitvoering van de opgelegde herstelmaatregel, waarna de wooninspecteur, na controle ter plaatse, een proces-verbaal van uitvoering opmaakt dat, behoudens bewijs van het tegendeel, geldt als bewijs van het herstel en van de datum van dit herstel (art. 20bis, §6, Vlaamse Wooncode).

Gelet op het feit dat de beklaagden inmiddels een omgevingsvergunning bekwamen voor het betrokken pand wordt hen geen dwangsom opgelegd zoals gevorderd door de Wooninspecteur.

Er zijn tevens geen redenen voorhanden om de herstelmaatregel uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

De veroordeling tot herstel blijft de grondslag voor het verhaal op de beklaagden van de kosten van een eventueel ambtshalve herstel door de bevoegde overheid of voor een verhaal van herstellkosten die de nieuwe eigenaar in voorkomend geval zou moeten maken als gevolg van de door de beklagde gepleegde feiten.

#### **OP BURGERRECHTELIJK GEBIED**

**De vordering van** en

De burgerlijke partijen huurden van de beklagde een woning die ongeschikt was in de bewezen incriminatieperiode.

De burgerlijke partijen vorderen elk een morele schadevergoeding van 1.000,00 euro en de kosten voor achternageloop in hoofde van elke burgerlijke partij begroot op 100,00 euro.

Door het misdrijf hebben de burgerlijke partijen schade geleden. Anderzijds hebben zij de woning ook daadwerkelijk bewoond en hebben zij er wel een (beperkt) genot van gehad.

De rechtbank oordeelt dat een morele schadevergoeding van 500,00 euro in hoofde van elke burgerlijke partij een redelijke en passende vergoeding kan vormen. De gevorderde schadevergoeding van 100,00 euro wegens achternageloop en administratiekosten kan worden toegekend.

Gelet op het verstek in hoofde van de beklaagden, dient de gevorderde rechtsplegingsvergoeding te worden herleid tot 240,00 euro.

#### De overige burgerlijke belangen

Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven en geleden door andere personen dan de reeds gestelde burgerlijke partijen, past het de burgerlijke belangen in toepassing van artikel 4 Vt. Sv aan te houden.

\* \* \* \* \*

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 162bis, 182, 184, 186, 189, 190, 194, 195, 203 §3 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 7, 38, 40, 41, 44, 45, 50, 65, 100 Strafwetboek; alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 28, 29 Wet van 1 augustus 1985;

artikel 4 §3 Wet van 19 maart 2017;

art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek;

art. 1022 Gerechtelijk Wetboek;

DE RECHTBANK, recht doende **BIJ VERSTEK**,

**VOORAFGAANDELIJK**

Verbeterd de dagvaarding als volgt:

"...

*De eerste en de tweede beklagde tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig artikel 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 4.200,00 euro".*

**STRAFRECHTELIJK**

**Ten aanzien van**

Verklaart de feiten, voorwerp van de enige tenlastelegging, bewezen;

Veroordeelt de beklagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de enige tenlastelegging, tot een **GELDBOETE van VIJFHONDERD EURO (€500,00)**.

Verhoogt de geldboete met vijftig decimes, aldus gebracht op **DRIEDUIZEND EURO (€3.000,00)**.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **1 MAAND EN 15 DAGEN**.

Beveelt de **bijzondere verbeurdverklaring** overeenkomstig de artikelen 42 en 43bis Strafwetboek van een bedrag van **2.100,00 euro in hoofde van de beklagde**, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen.

Zegt dat de beklagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO (€25,00)**, verhoogd met zeventig decimes, aldus gebracht op **TWEEHONDERD EURO (€200,00)**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

**Ten aanzien van**

Verklaart de feiten, voorwerp van de enige tenlastelegging, bewezen;

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de enige tenlastelegging, tot een **GELDBOETE van VIJFHONDERD EURO (€500,00)**.

Verhoogt de geldboete met vijftig decimes, aldus gebracht op **DRIEDUIZEND EURO (€3.000,00)**.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **1 MAAND EN 15 DAGEN**.

Beveelt de **bijzondere verbeurdverklaring** overeenkomstig de artikelen 42 en 43bis Strafwetboek van een bedrag van **2.100,00 euro in hoofde van de beklaagde**, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO (€25,00)**, verhoogd met zeventig decimes, aldus gebracht op **TWEEHONDERD EURO (€200,00)**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

**KOSTEN EN BIJDAGEN**

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op **309,92 EUR**.

Veroordeelt de beklaagden **HOOFDELIJK** tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **309,92 EUR**, meer de betekeningskosten van huidig vonnis.

Legt **ELKE** veroordeelde, krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vaste vergoeding op voor beheerskosten in strafzaken van **DRIEËNVIJFTIG EURO ACHTENVIJFTIG CENT (€53,58)** (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131/5 (B.S. 4 oktober 2018)).

Veroordeelt ELKE beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de Juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van TWINTIG EURO (= 20,00 EUR).

### WOONHERSTEL

Verklaart de herstellvordering van de wooninspecteur toelaatbaar en gegrond zoals hierna bepaald.

Beveelt | en | de herstelmaatregel zoals hierna bepaald, uit te voeren.

Beveelt dat aan het pand gelegen te gelegen te , kadastraal gekend als , deze herstelmaatregel zijnde het uitvoeren van renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerkzaamheden (dit is het herstel van alle gebreken), waardoor het pand voldoet aan de minimale kwaliteitsvereisten van artikel 5 Vlaamse Wooncode, dient uitgevoerd te worden.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op 10 maanden vanaf de dag waarop dit vonnis wordt uitgesproken.

Zegt voor recht dat de veroordeelden overeenkomstig artikel 20bis, §6 Vlaamse Wooncode de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de Stad onmiddellijk bij aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte moet brengen wanneer de opgelegde herstelmaatregelen vrijwillig werden of zullen zijn uitgevoerd.

Machtigt de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad om zelf het herstel uit te voeren indien de veroordeelden in gebreke blijven om dat te doen.

Veroordeelt | en | tot vergoeding van alle uitvoeringskosten in geval van ambtshalve uitvoering overeenkomstig artikel 20bis, §7 Vlaamse Wooncode.

Machtigt de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen om de herhulvestigingskosten vermeld in artikel 17bis §2 Vlaamse Wooncode te verhalen op | en |

Wijs het meer- of anders gevorderde af als ongegrond.

